

DE BERG VAN DOORNAKKELSPAAN

- 1 Ergens tussen de heuvels, hier heel ver vandaan lag een klein dorp genaamd Doornakkelspaan.
- 2 Dat kleine dorpje had een heel groot probleem: tussen die mooie heuvels lag een berg zwerfvuil om het dorp heen.

Wie was de schuldige, wie had dat gedaan?
Het waren bijna alle inwoners van Doornakkelspaan!

Het leek wel een vuilnisbelt, vol oude spullen.
En ramp oh ramp: ze bleven het met zwerfvuil aanvullen.

Het stonk er naar schimmel en één of ander rottend dessert.
Het was zo erg dat zelfs Loep, de stoerste jongen van Doornakkelspaan, er bang van werd.
- 3 Het begon allemaal niet zo heel lang geleden: een inwoner was in het park zijn **blikje** vergeten.

Vele mensen zagen dat, maar lieten het erbij.
Ze zeiden, dat ruim ik niet op, dat blikje is niet van mij.
- 4 Niet veel later kwam Miet met **kauwgom** in haar mond. Toen die was uitgekauwd, gooide ze hem gewoon, zomaar op de grond.
- 5 Ergens wat verder was er een feest, met heel veel **ballonnen**, het was er fijn geweest.

Maar na al dat feesten waar gingen die ballonnen heen?
Ze vielen in het bos: het waren er wel honderd en één.
- 6 In datzelfde bos was een jongen op pad. Hij gooide een **papiertje** weg en ging terug naar de stad.
- 7 De mensen waren zich van geen kwaad bewust. Ze gooiden papiertjes, **plastic zakjes**, blikjes en kauwgom neer naar hartenlust.
- 8 Er kwamen op af wel honderden ratten. Ze leefden er samen met 2 hele dikke katten.

Maar dat vonden de mensen niet erg, ook al wou niemand erheen.
Naar zo'n dorp met al dat stinkend zwerfvuil om zich heen.

- 9 De berg groeide en groeide, er kwam geen einde aan.
Oude zakjes, beschimmelde kaas en de **schil van een banaan**.
Op een dag, tot groot jolijt van de honderden ratten.
Rolden zich in het zwerfvuil de 2 dikke katten.
De katten waren zo dik dat ze het zwerfvuil deden bewegen.
Al het afval kwam naar beneden en de berg leek het te begeven.
- 10 Daar ging het zwerfvuil, rollend naar de huizen met die vieze geur.
Zo kon niemand in Doornakkelspaan nog door de deur.
Want al dat afval blokkeerde de weg.
Het was toen dat stoere Loep zei: Hé zeg!
"Zo kan het niet verder, dat moet gedaan!
We maken een stort van Doornakkelspaan!"
De mensen keken toen goed in het rond
en zakten van schaamte diep in de grond.
- 11 Die Loep had gelijk, zo kan het niet meer.
Ze bedachten een plan en gooiden afval in de vuilbak,
keer op keer.
- 11 Zo verdween het afval, 't was ermee gedaan.
Nu vonden ook andere mensen terug de weg
naar het dorp Doornakkelspaan.